

onderwijs, dat sedert het begin der 17de eeuw op de scholen der hogere standen in Japan werd gegeven, aanschouwelijk voorgesteld (nr 14).

Nr 15—19 zijn gekleurde prentjes uit het Hokusai gwa fu of „Hokusai's schilderboek”, dat een bonte rij van tafereelen uit het dagelijksch leven, geluksgoden en heiligen, dieren, planten en landschappen bevat, blijkbaar in later tijd uit verschillende andere boekjes tot een nieuwe uitgave bijeen gevoegd. Aardig is de groep van onder regenschermen wegduikende personen, overvallen door een geweldige, loodrecht neerkomende plasbui, zooals de Japanse zomer die vaak meebrengt (nr 16). Op nr 17 wordt een doode walvisch met een dikken kabel naar den wal gesleept, terwijl het schuim der branding hoog opspat tegen de puntige klippen.

Nr 20—31 zijn alle prentjes uit het zeer mooie, driedeelige werkje getiteld F u g a k u h y a k k e i of „Honderd gezichten op den Fuji”. Nu eens zien we den heiligen berg bewonderend aangestaard en bezongen (nr 20), of door 't juist uitgespannen net van een visscher heen schemerend (nr 21), dan weer door donderwolken omgeven (nr 22), of dik

met sneeuw bedekt (nr 23). Soms gaat hij schuil achter een dik regengordijn (nr 24), of straalt van verre in 't zonlicht, onder door een hooge ronde brug gezien (nr 25), of duikt op uit den wazigen nevel (nr 26). Eens is hij als omlijst door een machtige golf, die wit schuimend op den voorgrond opbruist, terwijl een vlucht van kleine vogels over 't woelig water scheert

(nr 27), een ander maal verrijst hij, strak van lijn, achter de fijne, door den wind gebogen stammen van een bamboebosch (nr 28). Als in den winter dikke sneeuwvlokken dwarrelen uit de grijze lucht, trekt een gezelschap rillend langs hem heen (nr 29), maar als het voorjaar is gekomen, zet zich een schilder (misschien Hokusai zelf) met zijn vrienden in de open lucht neer, om den geliefden berg in al zijn pracht weer te geven. Met twee penseelen tegelijk tigt hij aan

't werk, en uit de meegebrachte doozen komt rol op rol van 't onvergelykelijke papier (nr 30). Dan zien we ten slotte (nr 31), hoe in het begin van 1708, toen na een rij van uitbarstingen de reus zijn langen, nog steeds voortdurenden slaap was ingegaan, een vroolijk reisgezelschap zijn pas ontstanen uitwas (hier overdreven voorgesteld) schaterlachend vergelijkt met het reusachtig, zij-

NR 65. PRENT UIT DE MANGWA, DEEL 6, DOOR HOKUSAI.